

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gdańsku
80-219 Gdańsk, al. Zwycięstwa 16/17
Wydział II

Sygnatura akt: **II SAB/Gd 121/21**

Skarżący: **Wojciech Bartoszyński**
80-177 Gdańsk, ul Storczykowa 10/12

Organ: **Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej**
81-301 Gdynia, ul. Jana z Kolna 8b

Pismo procesowe

W uzupełnieniu mojego stanowiska wyrażonego w piśmie procesowym z 25 października 2021 roku chcę zwrócić uwagę, że rozważania organu dotyczące motywów złożenia wniosku o dostęp do informacji publicznych nie znajdują żadnej podstawy prawnej (niezależnie od przedstawionej już w poprzednim piśmie argumentacji wskazującej na nieprawdziwość wniosków do jakich doszedł organ).

Żądana przeze mnie informacja jest tzw. „informacją prostą”, a tylko w przypadku informacji przetworzonej organ ma prawo żądania wykazania szczególnej istotności dla interesu publicznego owej informacji (art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.). Jak słusznie stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku 8 grudnia 2021 roku w sprawie II SAB/Gd 115/21 „*motywy, jakimi kieruje się wnioskodawca nie mają znaczenia w sytuacji żądania informacji prostej (art. 2 ust. 2 u.d.i.p.)*”, podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 5 października 2021 roku – III SAB/GI 132/21 stwierdza: „*Nie jest istotne, w jakim celu wnioskodawca składa wniosek o udzielenie informacji publicznej. Z punktu widzenia przepisów u.d.i.p. motywy, jakie towarzyszą wnioskodawcy przy zgłoszeniu żądania, nie mają żadnego znaczenia. Ustawa ta nie wymaga ich podawania, a co więcej zabrania nawet podmiotowi do którego został skierowany wniosek domagania się ich ujawnienia. Artykuł 2 ust. 2 u.d.i.p. stanowi bowiem, że od osoby wykonującej prawo do informacji publicznej nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego.*”

Pogląd ten prezentowany jest także w piśmiennictwie prawniczym: „*Ocena, czy określona informacja ma walor informacji publicznej, nie może być uzależniona od tego, kto*

i dla jakich celów ubiega się o jej udostępnienie. Powody, dla których uprawniony podmiot występuje o jej udostępnienie, nie mogą rzutować na tę ocenę. Kryteria uznania za informację publiczną muszą być zobiektywizowane i znajdować podstawę w przepisach komentowanej ustawy" (I. Kamińska i M. Rozbicka-Ostrowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej, Komentarz, Warszawa 2016, s. 131).

Także Naczelny Sąd Administracyjny przedstawiał zbieżne z powyższymi poglądy: w wyroku z 2 marca 2018 r.: IOSK 2160/17: „Dana informacja obiektywnie albo przynależy do katalogu rodzajów informacji publicznej określonym w art. 6, bądź ma jej cechę (dotyczy sprawy publicznej), albo nie. Klasyfikacja informacji czy jest ona publiczna czy nie, nie zależy zatem od celu jej uzyskania, czy sposobu jej wykorzystania. Dany fakt czy wiedza albo jest informacją publiczną, albo takiej cechy nie posiada. Podobnie jak dokument, albo jest on nośnikiem informacji publicznej, albo nie jest jej nośnikiem. Jest to kwestia obiektywna niezależna od intencji wnioskodawcy, a ich poznanie wyraźnie zabrania ustawodawca”, czy też w wyroku z 14 lipca 2020 roku: IOSK 2820/19: „Oczywiście nie mają one [motywy jakimi kierował się wnioskodawca] znaczenia w sytuacji żądania informacji prostej (art. 2 ust. 2 u.d.i.p.)”.

W związku z powyższym, podtrzymuję skargę, a także wnoszę o wzięcie pod uwagę argumentów zawartych w niniejszym piśmie.

Załącznik:

- odpis pisma procesowego